



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Karla Kosteckého a soudců JUDr. Pavla Vacka a Mgr. Lucie Trejbalové v právní věci žalobce **P.P.**, bytem S.z. xx, 468 22 Železný Brod, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. OÚPSŘ 204/2008-330-rozh. ze dne 13.11.2008,

**t a k t o :**

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje č.j. OÚPSŘ 204/2008-330-rozh. ze dne 13.11.2008 se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žalovaný j e p o v i n e n nahradit žalobci k jeho rukám náklady řízení ve výši 9.800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

**O d ů v o d n ě n í :**

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Železný Brod, stavebního úřadu, č.j. Stav. 4487/074/Br-528/179 ze dne 26.6.2007. Tímto stavebním povolením byla povolena stavebníku Městu Železný Brod stavba zpevněné plochy za čp. 18 v Železném Brodě, parkoviště, chodníky, zeleň, veřejné osvětlení, oplocení na pozemku parc. č. 74, 75 a 78 v k.ú. Železný Brod (dále jen „stavba parkoviště“) s tím, že soud již dále nebude u parc. č. pozemků uvádět název k.ú..

Napadené rozhodnutí žalovaný vydal po doplnění odvolacího řízení dne 13.11.2008 pod č.j. OÚPSŘ 204/2008-330-rozh. a znovu rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzení stavebního povolení ze dne 26.6.2007, č.j. Stav. 4487/07/Br-528/179. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný odkázal na skutečnost, že odstranil vadu řízení vytýkanou mu soudem v rozsudku ze dne 26.6.2008, č.j. 59 Ca 153/2007-37, a obstaral závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví. Tento správní orgán v závazném stanovisku ze dne 30.9.2008 potvrdil platnost závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Liberec

(KHS) ze dne 11.4.2006, která dospěla k závěru, že běžným provozem parkoviště nedojde k překročení hygienických limitů hluku v chráněném venkovním prostoru stavby domu čp. 180 a zdravotní riziko je přijatelné, s tím, že s ohledem na charakter stavby a ostatní zvažované skutečnosti není nutné vypracovat hlukovou studii. Vzhledem k těmto stanoviskům, jakož i souhlasnému stanovisku Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje, územního odboru Jablonec nad Nisou, ze dne 22.5.2006, které bylo formálně potvrzeno dne 4.11.2008, byl podle žalovaného dostatečně zjištěn skutkový stav. Stejně i stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Železný Brod ze dne 14.2.2007 ohledně ochrany ovzduší potvrdilo, že životní prostředí nebude provozem parkoviště zhoršeno nad přípustnou mírou. Žalovaný odkázal na skutečnost, že stavební úřad v souladu s § 111 stavebního zákona posuzoval stavbu z uvedených hledisek a v souladu s § 115 odst. 1 stavebního zákona stanovil podmínky pro její provedení. Námitky porušení § 87 stavebního zákona a námitky týkající se odstupů stavby parkoviště od pozemku a domu žalobce žalovaný správní orgán odmítl s poukazem na to, že se jedná o námitky, které mohly být uplatněny jen v územním řízení. Otázka stavby a provozu kyslíkové stanice není předmětem stavebního řízení, avšak z projektu je zjevné, že je respektováno ochranné pásmo 3 m podle uvedených norem ČSN. K námitce dešťové a splaškové kanalizace od domu žalobce přes parkoviště žalovaný uvedl, že podle stanoviska Městského úřadu Železný Brod, územního plánování a regionálního rozvoje, není žádná dokumentace, která by takové přípojky dokumentovala, žalovaný odkázal na podmínku č. 11 stavebního povolení, která ukládá stavebníkovi vytyčení všech sítí tak, aby nedošlo k jejich poškození.

Žalobce namítal, že v řízení nebyly provedeny výpočty ohledně emisí, hluku, zplodin, prachu. Ve stanovisku KHS Liberec ze dne 11.4.2006 se jen uvádí, že stavba v podstatných bodech vyhovuje předpisům v oblasti veřejného zdraví, není ale zřejmé, co se pod tímto termínem rozumí a co jsou ty nepodstatné. Správní orgán dále neověřil účinky stavby na okolí podle § 111 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), neboť parkoviště bude nad přípustnou mírou obtěžovat okolí, zejména životní prostředí. K vypracovanému stanovisku Ministerstva zdravotnictví ze dne 30.9.2008 žalobce uvedl, že tento správní orgán nebyl informován o tom, že žalobcův dům je rodinným domem. Navržená zeleň dle žalobce neposkytne dostatečnou ochranu a plechové garáže požaduje stavební úřad odstranit, takže s jejich hlukovou ochranou nelze počítat. Žalobce dále namítal porušení § 87 odst. 2 stavebního zákona. Nebyla řešena ani jeho námitka týkající se přípojky kanalizace a dešťové vody, která byla součástí rekonstrukce jeho domu a bylo o ní rozhodováno Městským národním výborem v Železném Brodě dne 5.11.1953. Další námitka žalobce se týkala kyslíkové stanice v prostoru parkoviště, o jejíž odstranění žalobce delší čas usiluje. Stavba kyslíkové stanice má odpovídat projektové dokumentaci k této stavbě, podle které mělo ochranné pásmo činit 11 m, podle žalobce není zřejmý důvod zúžení ochranného pásma na 3 m. Žalobce v této souvislosti namítal porušení vyhl. č. 406/2004 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci ve výbušném prostředí, dále normy TPG 402 01 pro projektování, stavby, zkoušení a provoz tlakových stanic LPG a normy ČSN 07 (čl. 3.5). Ze stanoviska HZS Libereckého kraje ze dne 4.11.2008 pak není zřejmé, zda tento správní orgán věděl o blízkosti kyslíkové stanice a jak se vypořádal se zúžením ochranného pásma. Uvedené stanovisko také neřešilo přístup ke stanici v případě požáru a další žalobcovy námitky, včetně přenosu sálavého tepla v případě požáru aut. Dále je v napadeném rozhodnutí uvedeno, že k vjezdu na parkoviště má žalobcův dům bezokenní fasádu, avšak nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že na jižní straně, kde je navrženo 17 parkovacích míst, má dům

7 oken. Hranice mezi pozemkem parc. č. 77 ve vlastnictví žalobce a pozemkem parc. č. 75 ve vlastnictví Města Železný Brod je sporná a není tedy zajištěno, aby stavba parkoviště nezasáhla i pozemek žalobce, v tomto směru žalobce odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 26.6.2008, č. j. 59 Ca 45/2007-32. Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl jak napadeného rozhodnutí, tak i rozhodnutí provostupňového, a žádal nahradit 2.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek a další náklady řízení.

Žalovaný správní orgán navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Napadené rozhodnutí bylo vydáno poté co krajský soud dříve vydané rozhodnutí žalovaného ze dne 10.10.2007 zrušil pro vady řízení. Žalovaný vyslovený závazný právní názor soudu respektoval a opatřil si stanovisko Ministerstva zdravotnictví. Tento správní orgán svým stanoviskem ze dne 30.9.2008 potvrdil stanovisko KHS ze dne 11.4.2006 s tím, že své posouzení náležitě odůvodnil. Žalovaný dále zajistil souhlasné stanovisko HZS ve formě závazného stanoviska, ze kterého vyplývá, že s předmětnou stavbou parkoviště byl vysloven souhlas z hlediska ochrany zájmů na úseku požární ochrany. K jednotlivým žalobním námitkám pak žalovaný uvedl, že žalobce se zabýval negativními vlivy stavby, respektoval soudem vyslovený závazný právní názor a požadavek na upřesnění stanoviska KHS. Žalobcem předjímaná skutečnost, že parkoviště bude užíváno mimo denní dobu není ničím podložena. Napadené rozhodnutí se problematikou odtoku kanalizační a dešťové vody zabývalo, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rovněž v souvislosti s námitkou týkající se kyslíkové stanice a ochranného pásma žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného není opodstatněný požadavek, aby se HZS zabýval kyslíkovou stanicí, a to vzhledem ke skutečnosti, že předmětem řízení bylo parkoviště a nikoli kyslíková stanice, jejíž ochranné pásmo bylo akceptováno. K rozsudku krajského soudu ze dne 26.6.2008, č.j. 59 Ca 45/2008-32, pak žalovaný uvedl, že se týkal jiného předmětu řízení, a to oplocení žalobce a jeho staveb plechových garáží, proto s ním nelze úspěšně argumentovat.

K vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že Ministerstvo zdravotnictví při vypracování stanoviska vzalo v úvahu uspořádání domu čp. 180, avšak nepřihlédlo k tomu, že žalobce dům koupil v roce 1999 jako rodinný dům, nikoli jako sklad, kancelář či stanici plynu. Zpráva rovněž nezohlednila, že 3 parkovací místa se budou nacházet jen 0,5 m od pozemku žalobce a dalších 5 míst je 1,5 m od pozemku a jen 4 m od domu. Volný prostor mezi domem a parkovištěm je nedostatečný, ohrožuje zdraví obyvatel domu a snižuje jeho hodnotu. Žalobce dále poukázal na to, že parkoviště bude moci být používáno i v jinou než denní dobu, neboť část parkoviště v blízkosti domu nebude chráněno závorou a bude moci být využíváno kdykoli. Žalobce znovu poukázal na otázku sporné hranice mezi jeho pozemkem parc. č. 77 a pozemkem ve vlastnictví stavebníka parc. č. 75, přesná znalost hranice je důležitá pro posouzení odstupových vzdáleností. Žalobce se opětovně dovolává nutnosti ochranného pásma kyslíkové stanice 11 m dle projektu Ing. Tyrkpeklové a Ing. Kubíka, nebyla tak dodržena vyhl. č. 406/2004 Sb. Stanovisko HZS ze dne 4.11.2008 je nepřezkoumatelné, neboť z něj není patrné, jak se tento správní orgán vypořádal s existencí kyslíkové stanice a bránění zaparkovaných aut v přístupu ke kyslíkové stanici v případě požáru. Žalovaný nereagoval na námitky porušení norem TPG 402 01 a normy ČSN 07 8304, koexistenci parkoviště a kyslíkové stanice nelze vyřešit jen poukazem na to, že předmětem řízení je jen stavba parkoviště.

Předně soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, co předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2007, č.j. OÚPSŘ 202/2007-rozh., bylo podepsaným soudem zrušeno rozsudkem ze dne ze dne 26.6.2008, č.j. 59 Ca 153/2007-37.

Dále je třeba uvést, že o podané žalobě soud již jednou v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), rozhodoval, žalobu zamítl rozsudkem ze dne 22. 6. 2009 , č.j. 59 Ca 7/2009-28. Tento rozsudek krajského soudu byl následně ke kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č.j. 5 As 56/2009 – 62, v němž Nejvyšší správní soud krajský soud zavázal vysloveným právním názorem ohledně nutnosti zrušit přezkoumávané rozhodnutí žalovaného pro vady řízení.

Soud tedy napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející znovu přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu s.ř.s., v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.) s tím, že byl podle § 110 odst. 3 s.ř.s. vázán vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. soud shledal nesprávný postup žalovaného spočívající v tom, že žalovaný vycházel z neodůvodněného stanoviska Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje, územního odboru Jablonec nad Nisou ze dne 4. 11. 2008 (které pouze potvrdilo původního stanovisko tohoto dotčeného orgánu státní správy ze dne 22. 5. 2006) a nevyžádal si v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od nadřízeného správního orgánu, tedy od generálního ředitelství hasičského záchranného sboru. Žalovaný tak odvolací řízení zatížil vadou, jež mohla mít za následek jeho nezákonné rozhodnutí o věci samé.

K ostatním žalobním námitkám soud pouze stručně shrnuje svou argumentaci obsaženou ve svém předchozím rozsudku, neboť závěry soudu byly podrobeny přezkoumání Nejvyšším správním soudem, který je shledal správnými a neoznačil je důvodem pro vyhovění kasační stížnosti.

Soud opětovně připomíná, že žalobou bylo napadeno stavební povolení a potvrzující rozhodnutí žalovaného jako odvolacího správního orgánu. Žalobce tedy již v souladu s § 114 odst. 1 stavebního zákona nemohl uplatnit námitky směřující do rozhodnutí ze dne 6.3.2007, č.j. Stav. 845/07/Br-243/84, které nabylo právní moci dne 10.4.2007 a kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby parkoviště. Tento závěr se vztahuje k námitce zveřejnění architektonické a urbanistické podoby záměru a jeho vlivu na okolí a námitce sporné hranice mezi žalobcovým pozemkem p.č. 77 a pozemkem stavebníka p.č.75. K námitce sporné hranice pak soud dodává, předmětem rozsudku podepsaného soudem ze dne 26.6.2008, č.j. 59 Ca 45/2007-32, bylo posouzení zákonnosti rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu v věci odstranění části plotu a přemístění plechové garáže, rozhodnutí správních orgánů obou stupňů byla soudem zrušena a není zřejmé, jak se tento rozsudek k předmětné věci vztahuje. Protože žalobce své tvrzení o vlastnictví části pozemku nekonkretizoval a neprokázal, stavební úřad správně vycházel ze zápisů v katastru nemovitostí.

K námitce týkající se existence dešťové a splaškové kanalizace je třeba shrnout, že žalobce své tvrzení o existenci a umístění kanalizačních přípojek před výzvu nedoložil. Městský úřad Železný Brod, odbor územního plánování a regionálního rozvoje, přitom ve svém písemném stanovisku ze dne 31. 5. 2006, č. j. OÚP-RR/76/06/Mal, uvedl, že přípojka není doložena v dokumentaci stavebního úřadu, její vybudování nebylo projednáno s městem Železný Brod jako vlastníkem dotčeného pozemku a že v katastru nemovitostí není zapsáno věcné břemeno na umístění kanalizační přípojky na pozemcích p. č. 74, 75, 78. Za této situace, kdy nebyla doložena existence ani umístění předmětných přípojek, stavební úřad zajistil dostatečnou ochranu přípojek před poškozením v průběhu stavebních prací stanovením podmínky č. 11 ve stavebním povolení. A případný nesouhlas žalobce s umístěním stavby nemohl být sám o sobě překážkou bránící provedení stavby parkoviště ani v případě, že by existence předmětných přípojek byla prokázána, a to s ohledem na § 23 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, podle něhož je podél vodovodních řadů a kanalizačních stok vymezeno ochranné pásmo, v němž lze stavební činnost provádět pouze se souhlasem jejich vlastníka či provozovatele, tato ochrana se ovšem nevztahuje na vodovodní ani kanalizační přípojky. Námitka proto není důvodná.

K námitce týkající se porušení § 111 odst. 2 stavebního zákona a souvisejícím námitkám ke stanovisku Ministerstva zdravotnictví opět jen stručně, neboť touto námitkou se již soud podrobně zabýval a jeho závěry aproboval i Nejvyšší správní soud. Zbývá tak shrnout, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když si v rámci odvolacího řízení podle § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal od Ministerstva zdravotnictví jako nadřízeného správního orgánu KHS potvrzení nebo změnu stanoviska KHS ze dne 11.4.2006, neboť do tohoto stanoviska směřovaly odvolací námitky. Ministerstvo zdravotnictví stanovisko KHS potvrdilo závazným stanoviskem ze dne 30.9.2008. Jak vyplývá z odůvodnění stanoviska, Ministerstvo zdravotnictví při potvrzení souhlasného stanoviska KHS ke stavbě parkoviště vzalo v úvahu počet parkovacích stání, zohlednilo navrhovaný povrch zpevněné plochy, umístění nejfrekventovanějších parkovacích míst, plánovanou výsadbu zeleně, způsob používání parkoviště, dále vyšlo z účelu, ke kterému byl dům čp. 180 kolaudován, zohlednilo umístění bezokenní fasády směrem k vjezdu parkoviště a prostor nádvoří mezi stavbou parkoviště a domem čp. 180, a dospělo k závěru, že nedojde k překročení stanovených hygienických limitů hluku s tím, že tyto skutečnosti nevytvářejí požadavek na vypracování hlukové studie. Takový závěr je přezkoumatelný, z odůvodnění uvedeného stanoviska vyplývá, jaké skutečnosti byly při posouzení stavby parkoviště a jejího vlivu na okolí posouzeny. Pokud žalobce namítá, že Ministerstvo zdravotnictví nepřihlédlo ke skutečnosti, že dům čp. 180 je v katastru nemovitostí zapsán jako rodinný dům a žalobce ho používá výlučně k bydlení, lze shrnout, že Ministerstvo zdravotnictví nepochybil, pokud při hodnocení zdravotních rizik vyšlo z účelu, ke kterému byl dům čp. 180 kolaudován. K námitce týkající se plechových garáží soud uvádí, že v době zpracování závazného stanoviska KHS a následně i Ministerstva zdravotnictví, se plechové garáže v prostoru mezi domem žalobce a stavbou parkoviště nacházely, což ostatně vyplývá i z fotodokumentace založené ve správním spisu, o jejich odstranění nebylo dosud rozhodnuto, a nelze proto stanovisku Ministerstva zdravotnictví vytýkat, že plechové garáže při posouzení zdravotního rizika plynoucího ze stavby parkoviště vzalo v potaz. Ministerstvo zdravotnictví rovněž neporušilo žádný právní předpis, pokud neprovedlo žalobcem požadované měření. Žádný právní předpis takovou povinnost KHS ani Ministerstvu zdravotnictví jako nadřízenému správnímu orgánu při vydávání stanovisek, ve kterých hodnotí zdravotní rizika staveb,

neukládá, i tento závěr Nejvyšší správní soud shledal správným Proto soud neshledal důvodnými námitky týkající se závazného posudku Ministerstva zdravotnictví. Stavební úřad a následně žalovaný postupovali v souladu s § 111 odst. 1 písm. d) a § 111 odst. 2 stavebního zákona, pokud vyšli z vypracovaných stanovisek KHS a Ministerstva zdravotnictví.

Po vypořádání se s jednotlivými žalobními body tak soud konstatuje, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno pro vady řízení v souladu s § 78 odst. 1 s.ř.s.

V dalším řízení bude žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán podle § 78 odst. 4, odst. 5 s.ř.s. a bude jeho povinností v rámci odvolacího řízení postupovat podle § 149 odst. 4 správního řádu, tedy vyžádat si potvrzení či změnu závazného stanoviska hasičského záchranného sboru kraje od generálního ředitelství hasičského záchranného sboru, které věcně posoudí žalobcovy námitky (blízkost kyslíkové stanice a zastaralé plynové přípojky, šířka ochranného pásma kyslíkové stanice a jeho značení, přenos tepla, stanovení únikové cesty, nerespektování technických norem TPG 402 01 a ČSN 07 8304). Zde je třeba odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008 - 126, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), v němž tento soud vyslovil názor, že rozhodnutí o námitkách, které spadají do věcné působnosti dotčeného orgánu, nelze opřít toliko o konstatování, že tento dotčený orgán vydal souhlasné závazné stanovisko, aniž by dotčený orgán zároveň z odborného hlediska posoudil námitky účastníka řízení a vypořádal se s nimi v odůvodnění svého závazného stanoviska.

Podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Protože bylo k podané žalobě napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušeno, byl žalobce úspěšný a soud mu proto přiznal proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení jsou jednak tvořeny náklady řízení před krajským soudem a jednak náklady řízení o kasační stížnosti, o nichž krajský soud rozhoduje podle § 110 odst. 2 s.ř.s.

Náklady řízení před krajským soudem jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč (položka 14a Sazebníku soudních poplatků), vynaložení dalších nákladů žalobce nedoložil.

Náklady řízení o kasační stížnosti jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč (položka 14a Sazebníku soudních poplatků). Dále jsou náklady řízení tvořeny odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., a to za převzetí a přípravu zastoupení a podání kasační stížnosti, tedy ve výši 2 x 2.100,- Kč, 4.200,- Kč [§ 9 odst. 3 písm. f) a § 7, vyhl. č. 177/1996 Sb.]; dále náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 2 x 300,- Kč, tedy 600,- Kč. Náklady řízení o kasační stížnosti dosáhly výše 7.800,- Kč.

V řízení před krajským soudem po zrušení původního rozsudku Nejvyšším správním soudem pak již žalobci náklady nevznikly, celková výše nákladů řízení tak činí 9.800,- Kč. Náklady soudního řízení soud uložil žalovanému nahradit žalobci k jeho rukám ve stanovené výši ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku, k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím **soudu podepsaného**.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s.ř.s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s., dle § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 9. listopadu 2010.

Mgr. Karel Kostelecký, v.r.  
předseda senátu